

Sygnatura akt: V GC 860/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 14.11.2019 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Robert Roliński

Protokolant: Justyna Porada

po rozpoznaniu w dniu 31.10.2019 r. w Kaliszu

na rozprawie sprawy

z powództwa: (...) Sp. z o. o. z/s w O. W..

przeciwko: (...) Sp. z o. o. z/s w T.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego **(...) Sp. z o. o. z/s w T.** na rzecz powoda **(...) Sp. z o. o. z/s w O. W..** kwotę 7.415,98 zł (siedem tysięcy czterysta piętnaście złotych 98/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 12.02.2018r. do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.067,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.817,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Kaliszu) kwotę 55,16 zł tytułem zwrotu wydatków.

Sygn. akt V GC 860/18

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 12 lutego 2018r. powódka (...) sp. z o.o. z/s w O. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) sp. z o.o. z/s w T. kwoty 7.415,98 zł. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania w tym kosztami zastępstwa procesowego wg norm przepisanych i kwotą 17 zł. tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

(pozew k. 3-4 akt)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 37-42 akt)

W piśmie procesowym z dnia 17 lipca 2018r. pełnomocnik powódki podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie kwestionując jednocześnie zasadność zarzutów podniesionych przez pozwanego.

(pismo k. 72-75 akt)

Sąd poczynił następujące ustalenia faktyczne:

Powódka (...) sp. z o.o. z/s w O. jest wpisana do rejestru przedsiębiorców prowadzonego w ramach Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...).

(dowód: informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców k.24-27

akt)

Pozwany (...) sp. z o.o. z/s w T. jest wpisany do rejestru przedsiębiorców prowadzonego w ramach Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...).

(dowód: informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców k.55-57

akt)

W dniu 25 maja 2017r. powódka (...) Sp. z o.o. z/s w O. jako zleceniobiorca zawarła z pozwanym (...) sp. z o.o. z/s w T. jako zleceniodawcą umowę windykacji roszczeń pieniężnych. Przedmiotem umowy było określenie zasad windykacji wymagalnych wierzytelności przysługujących zleceniodawcy w celu ich wyegzekwowania od dłużnika na zasadach określonych w umowie. Stosownie do w/w umowy pozwany oświadczył, że przysługują mu względem dłużnika (...) M. M. bezsporna i wymagalna wierzytelność pieniężna na kwotę 25.707 zł. wynikająca z faktur. Umowa została podpisana przez prezesa pozwanego na trzecim spotkaniu. Prezes pozwanego G. S. czytała umowę przed podpisaniem i nie zgłaszała zastrzeżeń do treści umowy. G. S. otrzymała egzemplarz umowy od przedstawiciela powódki W. S.. Pozwany nigdy nie zwracał się do powódki o aneksowanie umowy.

(dowód: umowa windykacji roszczeń pieniężnych wraz z załącznikiem k. 5-9,10 akt;

pełnomocnictwo k. 218 akt;

częściowo zeznania świadka K. S. e-protokół z dnia 22 listopada 2018r.

00:15:28-00:49:22 min;

zeznania świadka M. S. e-protokół z dnia 28 lutego 2019r.

00:26:52-00:43:36 min;

zeznania prezesa zarządu pozwanego G. S. e-protokół z dnia 28 czerwca

2019r. 00:05:23-00:10:32 min)

Powódka w myśl zawartej umowy zobowiązana była do przeprowadzenia windykacji wierzytelności, ponadto stosownie do § 6 pkt. 1 umowy powódka zobowiązana była po przeprowadzeniu windykacji wierzytelności objętej umową zlecenia przekazać niezwłocznie pozwanemu wierzytelności objęte niniejszą umową pomniejszone o wyliczone wynagrodzenie wyliczone zgodnie z § 5 umowy. Z kolei w myśl § 5 pkt. 1 za skuteczne przeprowadzenie czynności windykacyjnych wierzytelności objętych umową powódce przysługuje procentowe wynagrodzenie prowizyjne w wysokości 10% należności głównej, powiększone o podatek VAT oraz ustawowe lub umowne odsetki naliczane od należności głównej. Przy czym stosownie do § 5 pkt. 2 wynagrodzenie, o którym mowa w pkt. 1 przysługuje po wyegzekwowaniu od dłużnika wierzytelności za wyjątkiem sytuacji określonych m.in. w § 7 pkt. 3 i §8 umowy.

(dowód: umowa windykacji roszczeń pieniężnych k. 5-9 akt)

Stosownie do § 6 pkt. 4 umowy wszelkie koszty związane z dochodzeniem wierzytelności na drodze sądowej i komorniczej ponosi zleceniodawca, a zatem pozwany, za wyjątkiem kosztów zastępstwa procesowego. Przy czym w przypadku spornych wierzytelności (za takie uważa się wierzytelności, co do których dłużnik wniósł sprzeciw) koszty zastępstwa prawnego w wysokości stawek minimalnych ponosi także zleceniodawca i są one płatne w terminie 7 dni

od daty doręczenia wezwania do zapłaty. Z kolei stosownie do § 8 pkt. 2 umowy w przypadku zakwestionowania przez dłużnika zasadności roszczenia na etapie postępowania przesądowego lub sporu sądowego, to jest wniesienia przez dłużnika sprzeciwu, zarzutów od nakazu zapłaty, bądź też skierowania sprawy do rozpoznania na zasadach ogólnych, zleceniodawca zobowiązany jest w terminie 7 dni od daty otrzymania od zleceniobiorcy wezwania do zapłaty do wpłacenia zaliczki w wysokości 25% uzgodnionego w umowie wynagrodzenia ustalonego w § 5 umowy.

(dowód: umowa windykacji roszczeń pieniężnych k. 5-9 akt)

Zleceniobiorca ma prawo wypowiedzieć umowę z prawem do przysługującego mu wynagrodzenia określonego w § 5 umowy, jeżeli zleceniodawca w określonym przez zleceniobiorcę terminie nie ustosunkowuje się do twierdzeń dłużnika, w szczególności jeżeli nie podejmuje korespondencji wystosowanej przez zleceniobiorcę (§ 7 pkt. 3 umowy) oraz jeżeli zleceniodawca nie wpłaci w określonym terminie zaliczki. W tym przypadku wynagrodzenie określone w § 5 umowy należne jest zleceniobiorcy niezależnie od wyniku postępowania windykacyjnego i płatne jest w terminie 3 dni od daty otrzymania przez zleceniodawcę wezwania do zapłaty (§ 8 pkt. 4 umowy). Ponadto stosownie do § 9 pkt. 4 umowy w przypadku rozwiązania, rezygnacji bądź odstąpienia od umowy przez zleceniodawcę od dnia zawarcia umowy do dnia zakończenia postępowania windykacyjnego zleceniobiorca ma prawo do wynagrodzenia określonego w § 5 umowy oraz do zwrotu poniesionych kosztów.

(dowód: umowa windykacji roszczeń pieniężnych k. 5-9 akt)

Powódka wykonując przyjęte na siebie obowiązki stosownie do zawartej umowy windykacji roszczeń pieniężnych podjęła czynności windykacyjne wobec dłużnika pozwanego (...) M. M.. W ramach windykacji polubownej powódka wykonywała telefony oraz wezwała dłużnika do zapłaty. Ponieważ podjęte działania nie doprowadziły do zapłaty długu powódka podjęła decyzję o skierowaniu sprawy na drogę postępowania sądowego. Pozwany uiszczył opłatę sądową od pozwu. W dniu 25 maja 2017r. pozwany udzielił radcy prawnemu B. K. pełnomocnictwa procesowego w związku z zawartą umową z powódką. W dniu 20.07.2017r. Sąd Rejonowy w Krośnie wydał przeciwko dłużnikowi pozwanego nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

(dowód: potwierdzenie przelewu k. 53 akt;

nakaz zapłaty k. 11 akt;

pełnomocnictwo procesowe k. 217 akt;

zeznania świadka D. P. e-protokół z dnia 21 sierpnia 2018r. 00:11:09-

00:24:39 min;

zeznania świadka M. B. e-protokół z dnia 28 lutego 2019r. 00:03:25-

00:20:41 min)

Ponieważ dłużnik pozwanego wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym podniósł, iż kwestionuje kilka faktur oraz podał, iż wobec niego prowadzone jest postępowanie upadłościowe powódka wezwała pozwanego do uiszczenia w terminie 3 dni od dnia otrzymania wezwania kwoty 5.174,99 zł. tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz zaliczki w wysokości 25% uzgodnionego wynagrodzenia prowizyjnego. Pozwany odebrał wezwanie w dniu 18.10.2017r. Ponadto pozwany udzielił szczątkowej odpowiedzi na sprzeciw pozwanego oraz pomimo zapewnień, że posiada dokumenty potwierdzające zasadność powództwa ostatecznie ich nie przekazał powódce.

(dowód: sprzeciw od nakazu zapłaty wraz z załącznikami k. 12-14 akt;

wezwanie do zapłaty 17 akt;

potwierdzenie odbioru k. 18 akt;

zeznania świadka D. P. e-protokół z dnia 21 sierpnia 2018r. 00:11:09-

00:24:39 min;

zeznania świadka M. B. e-protokół z dnia 28 lutego 2019r. 00:03:25-

00:20:41 min)

W korespondencji mailowej z dnia 24 października 2017r. powódka poinformowała pozwanego, iż w związku z odmową zapłaty kwoty 5.174,99 zł, podejmie stosowne działania windykacyjne, co też narazi pozwanego na dodatkowe koszty. W odpowiedzi pozwany w mailu z tego samego dnia poinformował powódkę, iż wypowiada umowę w trybie natychmiastowym za nienależyte reprezentowanie pozwanego na rozprawie. W odpowiedzi powódka poinformowała pozwanego, iż z uwagi na brak zachowania formy pisemnej dokonane przez pozwanego wypowiedzenie w formie mailowej jest nie skuteczne, w związku z czym zwróciła się do pozwanego o przesłanie stosownego oświadczenia w formie pisemnej podpisanego przez osobę upoważnioną do reprezentowania pozwanego. W dniu 24.10.2017r. pozwany wypowiedział na piśmie umowę windykacji roszczeń pieniężnych. Natomiast w dniu 24 listopada 2017r. pozwany wystawił powódce notę obciążeniową na kwotę 25.000 zł.

(dowód: korespondencja mailowa k. 19 akt;

pisma k. 20, 49,50 akt)

W dniu 16 listopada 2017r. radca prawny B. K. wypowiedział pozwanemu pełnomocnictwo procesowe w sprawie przeciwko dłużnikowi pozwanego wskazując na utratę zaufania związaną z nierealizowaniem przez pozwanego przyjętej taktyki procesowej na rozprawach, w tym braku stawienia świadków i braku przedłożenia wnioskowanych dokumentów.

(dowód: pismo k. 21, 76-84 akt)

W dniu 09 stycznia 2018r. powódka poinformowała pozwanego, iż z uwagi na omyłkę fiskalną wskazaną w wypowiedzeniu umowy i wezwaniu do zapłaty właściwa kwotą wynagrodzenia prowizyjnego wynosi 2.987,98 zł. Ponadto powódka ponownie wezwała pozwanego do zapłaty w terminie 3 dni w/w prowizji oraz kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 4.428 zł.

(dowód: pismo k. 22 akt)

Pozwany nigdy nie podjął próby uchylenia się od skutków prawnych zawartej umowy.

(dowód: częściowo zeznania świadka K. S. e-protokół z dnia 22 listopada 2018r.

00:15:28-00:49:22 min)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w postaci dokumentów, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała, a w szczególności umowy windykacji roszczeń pieniężnych.

Ponadto sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o zeznania świadków D. P., M. B., M. S., które w sposób logiczny, spójny i rzeczowy uzupełniły materiał dowodowy oparty na dokumentach.

Ponadto Sąd dał wiarę tylko częściowo zeznaniom świadka K. S., natomiast odmówił wiary zeznaniom tego świadka w tej części, w której są one sprzeczne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a co istotne w tej części, która dotyczy istotnych ustalonych przez sąd okoliczności w sprawie i tak Sąd nie dał wiary twierdzeniom świadka, iż przedstawiciel powódki W. S. zaoferował pozwanej bezpłatną windykację dłużnika pozwanego, że prezes

zarządu pozwanej spółki ustaliła z W. S., że windykacja będzie nieodpłatna, co też miała przeczytać w umowie oraz że radca prawny B. K. nie miał pełnomocnictwa do reprezentowania pozwanej spółki bowiem nie znalazły potwierdzenia w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, a ponadto są sprzeczne z treścią umowy łączącej strony sporządzoną w formie pisemnej oraz dokumentem pełnomocnictwa k. 217 akt.

Ponadto Sąd dał wiarę tylko częściowo zeznaniom prezesa zarządu pozwanego G. S., natomiast odmówił wiary zeznaniom tej osoby w tej części, w której są one sprzeczne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a co istotne w tej części, która dotyczy istotnych ustalonych przez sąd okoliczności w sprawie i tak Sąd nie dał wiary twierdzeniom G. S., iż nie udzieliła pełnomocnictwa procesowego radcy prawnemu B. K. oraz, że twierdził on, iż powódka jest nierzetelną firmą jak również, że pełnomocnik nienależycie reprezentował pozwanego bowiem nie znalazły potwierdzenia w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, a ponadto są sprzeczne z treścią dokumentu pełnomocnictwa k. 217 akt.

Sąd zważył co następuje:

Na wstępie należy wskazać, iż mając na uwadze okoliczności niniejszej sprawy wbrew stanowisku pozwanego w niniejszej sprawie nie znajduje zastosowania ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Na gruncie przedmiotowej sprawy bezspornym jest, że w dniu 25 maja 2017r. powódka i pozwany zawarli umowę windykacji roszczeń pieniężnych. Wobec tego, iż w/w umowa nie została uregulowana wprost w przepisach prawa cywilnego (jest to umowa nienazwana) należy do niej odpowiednio stosować przepisy o umowie zlecenia bowiem jest ona w istocie zleceniem windykacji należności. Zatem podstawą roszczenia powódki jest art.735 k.c. Zgodnie z którym za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie, przy czym stosownie do art. 744 k.c. w razie odpłatnego zlecenia wynagrodzenie należy się przyjmującemu dopiero po wykonaniu zlecenia, chyba że co innego wynika z umowy (...). Taka odmienną regulację przewidywała łącząca strony umowa bowiem należne powódce wynagrodzenie zostało zastrzeżone także w sytuacjach, gdy wykonanie zlecenia przez powódkę stało się niemożliwe lub utrudnione na skutek zaniechania pozwanego związanego z niewykonaniem przez niego przyjętych obowiązków. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że powódka podjęła szereg czynności windykacyjnych, których nie mogła sfinalizować na etapie windykacji sądowej, z uwagi na brak właściwego współdziałania ze strony pozwanego. Pozwany pomimo wezwania nie uregulował na rzecz powódki należnego wynagrodzenia w formie zaliczki w wysokości 25% ustalonego w umowie wynagrodzenia prowizyjnego pomimo, iż do jej uregulowania pozwany zobowiązał się stosownie do treści łączącej strony umowy (§ 8 pkt. 2). Z kolei pozwany w odpowiedzi na kolejne wezwanie do zapłaty oraz zapowiedź powódki skierowania sprawy do windykacji wypowiedział umowę, co w konsekwencji skutkowało zakończeniem umowy i zrodziło po jego stronie obowiązek zapłaty umówionego wynagrodzenia stosownie do treści łączącej strony umowy.

Stosownie do zawartej przez strony umowy pozwany przyjął na siebie szereg obowiązków, w tym obowiązek uiszczenia zaliczki w wysokości 25% ustalonego w umowie wynagrodzenia prowizyjnego, w sytuacji wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty przez jego dłużnika oraz zobowiązał się do zapłaty kosztów zastępstwa procesowego, o czym wbrew jego twierdzeniom, wiedział lub co najmniej powinien wiedzieć skoro jak wynika to z umowy, zapoznał się z jej treścią i po przeczytaniu nie wniósł zastrzeżeń. Nie sposób w związku z tym zgodzić się z zarzutem pozwanego, że umowa windykacji miała mieć charakter bezpłatny. Pozwany w sposób wiarygodny okoliczności tej nie wykazał. W tym miejscu należy zaznaczyć, iż pozwany cofnął wniosek o przesłuchanie w charakterze świadka W. S., który miał rzekomo zapewnić pozwanego o bezpłatności zawartej umowy.

Ponadto należy wskazać, iż pozwany nie twierdził, iż nie czytał umowy przed jej podpisaniem. Przy czym nawet nie przeczytanie jej przez pozwanego nie może prowadzić do uznania, iż wszelkie niekorzystne według niego uregulowania zawarte w treści umowy nie są dla niego wiążące bowiem fakt podpisania umowy bez jej wcześniejszego przeczytania świadczyłby o niedbalstwie pozwanego lub co najmniej o braku należytej staranności jakiej należy oczekiwać od osoby zawierającej umowę, a tym bardziej od podmiotu będącego przedsiębiorcą, którego należytą staranność ocenia się przez pryzmat faktu prowadzenia przez niego działalności gospodarczej.

W tym miejscu należy także zaznaczyć, że pozwany jako podmiot gospodarczy zawierający szereg umów w związku z prowadzoną działalnością, powinien w ramach staranności jakiej można od niego wymagać zadbać o to, aby zapoznać się z treścią podpisywanej umowy.

Nie sposób w związku z tym zgodzić się z zarzutem pozwanego, że został wprowadzony w błąd przez przedstawiciela powódki, który rzekomo nie poinformował go o tym, że będzie on zobowiązany do pokrywania wszelkich kosztów dochodzenia wierzytelności. Odnosząc się do tego zarzutu należy także podnieść, że po pierwsze powódka zaprzeczała, aby taka sytuacja miała miejsce, po drugie pozwany nie przytoczył dowodów na poparcie tego twierdzenia, przy czym obowiązek przedstawienia dowodów w tym zakresie spoczywał na pozwanym (art.3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie(art.227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art.6 k.p.c.) S. takie zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996r. sygn. akt I CKU 45/96 (opublikowane w OSNC z 1997r./6-7/76) i w końcu po trzecie treść e-maila pozwanego z dnia 24 października 2017r. wyklucza taka możliwość bowiem pozwany wprost stwierdza, odpowiadając na e-maila powódki w związku z wezwaniem go do uiszczenia zaliczki, iż wypowiada umowę z uwagi na rzekome nienależyte reprezentowanie pozwanego.

Zgodnie z § 1 art. 84 k.c. w razie błędu co do treści czynności prawnej można uchylić się od skutków prawnych swego oświadczenia woli, jeżeli jednak oświadczenie woli było złożone innej osobie, uchylenie się od jego skutków prawnych czynności prawnej odpłatnej dopuszczalne jest tylko wtedy, gdy błąd został wywołany przez tę osobę, chociażby bez jej winy, albo gdy wiedziała ona o błędzie lub mogła z łatwością błąd zauważyć; ograniczenie to nie dotyczy czynności prawnej nieodpłatnej. Po pierwsze ze względów już przywołanych brak jest podstaw do przyjęcia, aby pozwany pozostawał w błędzie co do treści czynności prawnej. Treść umowy oraz e-maila pozwanego z dnia 24.10.2017r. nie pozwalają na przyjęcie, aby we wskazanym wyżej zakresie pozwany pozostawał w błędzie. Po drugie pozwany nie udowodnił, aby jego rzekomy błąd był wywołany przez powódkę, nie udowodnił również, aby powódka wiedziała o rzekomym jego błędzie lub aby mogła z łatwością go zauważyć. Zaś odpłatność umowy nie budzi wątpliwości. Nadto pozwany nie wykazał, iż kiedykolwiek uchylił się od skutków prawnych zawartej umowy.

Sąd uznał także za bezpodstawne zarzuty pozwanego jakoby zawarta pomiędzy stronami umowa była nieważna. Otóż pozwany podnosząc powyższy zarzut wskazał, iż umowa łącząca strony zawiera postanowienia sprzeczne z naturą stosunku prawnego oraz zasadom współżycia społecznego co narusza art. 353¹ k.c.

W ocenie Sądu mając na uwadze charakter stosunku prawnego łączącego strony, cel zawartej umowy nie sposób podzielić powyższych zarzutów pozwanego. Przedmiotowa umowa została zawarta pomiędzy podmiotami będącymi przedsiębiorcami w ramach zasady swobody umów w warunkach umożliwiających stronie pozwanej swobodne podjęcie decyzji o jej podpisaniu.

W tym miejscu należy wskazać, iż przy stosowaniu przepisu art. 5 k.c. trzeba mieć na względzie dwie zasadnicze okoliczności, a mianowicie, że domniemywa się, iż korzystający ze swego prawa czyni to w sposób zgodny z zasadami współżycia społecznego i że zarówno w doktrynie jak i w orzecznictwie przyjmuje się jako zasadę, iż regulowanie zgodnie z prawem nie narusza klauzul przewidzianych w art. 5. W kwestii tej Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że domniemanie przemawia za tym, że ten, kto korzysta ze swego prawa, czyni to w sposób zgodny z zasadami współżycia społecznego. Dopiero istnienie szczególnych okoliczności może domniemanie to obalić i pozwolić na zakwalifikowanie określonego zachowania, jako nadużycia prawa, nie zasługującego na poparcie z punktu widzenia zasad współżycia społecznego (orz. SN z 07.12.1965r., III CR 278/65 OSNCP 7-8/66 poz. 130). W ocenie Sądu strona pozwana nie wykazała skutecznie istnienia szczególnych okoliczności, które mogą obalić domniemanie o którym mowa wyżej i w konsekwencji pozwolić na zakwalifikowanie zachowania powódki występującej z roszczeniem objętym pozwem, jako nadużycia prawa, nie zasługujące na poparcie z punktu widzenia zasad współżycia społecznego. Poza tym w praktyce stosowania prawa, a zwłaszcza w orzecznictwie sądowym, przyjmuje się, że na zasady współżycia społecznego może w zasadzie powoływać się tylko ten, kto sam swego prawa nie nadużywa. Mając na uwadze poczynione przez Sąd ustalenia faktyczne niezrozumiała jest postawa pozwanego, który zarzuca powódce

działanie z naruszeniem zasad współżycia społecznego, w sytuacji kiedy to pozwany na skutek nie wywiązania się z przyjętych stosownie do umowy obowiązków (uregulowania zaliczki i kosztów zastępstwa procesowego) uniemożliwił powódce kontynuowanie czynności windykacyjnych, w związku z czym powódka została pozbawiona spodziewanego wynagrodzenia prowizyjnego.

Poza tym nie bez znaczenia jest fakt, iż na etapie zawierania umowy pozwany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń co do jej treści jak również takich zastrzeżeń nie zgłaszał w okresie późniejszym tzn. do dnia wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty.

Ponadto w świetle zgromadzonego materiału dowodowego należy uznać za chybiony zarzut pozwanego jakoby reprezentujący pozwanego pełnomocnik w osobie radcy prawnego dopuścił się zaniechań, które skutkowałyby negatywnymi konsekwencjami po stronie pozwanego. W tym miejscu należy zaznaczyć, iż z pisma radcy prawnego znajdującego się w aktach sprawy wynika, iż taktyka procesowa była uzgadniana z pozwanym, a ponadto dopiero po zagrożeniu wyegzekwowania zaliczki w drodze działań windykacyjnych pozwany zaczął kwestionować prawidłowe wykonywanie obowiązków przez pełnomocnika procesowego. Poza tym pozwany nie podniósł zarzutu potrącenia jak również nie złożył materialno-prawnego oświadczenia o potrąceniu i w końcu nie wykazał, jakie to straty i dodatkowe koszty poniósł w związku z rzekomym nienależytym reprezentowaniem pozwanego przez pełnomocnika procesowego. Samo wystawienie noty obciążeniowej nie stanowi takiego dowodu. Na marginesie należy wskazać, iż pozwany nie wykazał, aby przedmiotową notę obciążeniową kiedykolwiek doręczył powódce.

Reasumując podniesione przez pozwanego zarzuty należy uznać za przejaw obranej taktyki procesowej pozwanego związanej z przyjętą linią obrony.

Mając na uwadze powyższe powództwo należało uwzględnić, czemu sąd dał wyraz w sentencji wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł w oparciu o art. 7 ustawy z dnia 08 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych . (Dz.U.2013.403 z późn. zm.) w zw. z art. 476 k.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł stosując przewidzianą w art. 98 k.p.c. zasadę odpowiedzialności za wynik procesu i wobec uwzględnienia powództwa zasądził ich zwrot od pozwanego na rzecz powódki w całości. Koszty postępowania w niniejszej sprawie stanowiły: opłata sądowa od pozwu w kwocie 250 zł., opłata skarbową od pełnomocnictwa radcy prawnego w kwocie 17 zł. oraz wynagrodzenie pełnomocnika powódki w kwocie 1.800 zł. ustalone w oparciu o § 2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804).

Nadto Sąd na podstawie art. 113 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2005 Nr 167, poz. 1398 ze zmianami) nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 55,16 zł., tytułem zwrotu wydatków (koszty stawienia świadka) - pkt. 3 sentencji wyroku.